

THAI B – HIGHER LEVEL – PAPER 1
THAÏ B – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
TAILANDÉS B – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Monday 17 May 2004 (morning)
Lundi 17 mai 2004 (matin)
Lunes 17 de mayo de 2004 (mañana)

1 h 30 m

TEXT BOOKLET – INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this booklet until instructed to do so.
- This booklet contains all of the texts required for Paper 1.
- Answer the questions in the Question and Answer Booklet provided.

LIVRET DE TEXTES – INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas ce livret avant d'y être autorisé(e).
- Ce livret contient tous les textes nécessaires à l'épreuve 1.
- Répondez à toutes les questions dans le livret de questions et réponses fourni.

CUADERNO DE TEXTOS – INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra este cuaderno hasta que se lo autoricen.
- Este cuaderno contiene todos los textos para la Prueba 1.
- Conteste todas las preguntas en el cuaderno de preguntas y respuestas.

ฉบับ ก. สร้างสรรค์วันหยุด

หากท่านมีเวลาว่างในวันเสาร์และวันอาทิตย์และไม่รู้จะทำอะไรหรือไปไหนดี ลองพิจารณาเลือกกิจกรรมที่ท่านสนใจจากโฆษณาที่ปรากฏดังต่อไปนี้ดูสิ

[- X -]

การรักษาความสวยงามของดอกไม้ใบไม้ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติให้คงสภาพและสีสันทให้ดูสดเหมือนจริง สามารถจัดลงกระเช้า ทำการ์ดส่งเป็นที่ระลึกในโอกาสต่างๆ ได้ กับสองหลักสูตรที่น่าทดลองทำ คือ ดอกไม้แห้งอัดทับ วิทยากรโดยทีมงานจากมูลนิธิโครงการหลวง เสาร์ที่ 31 พฤษภาคม 2546 และ ดอกไม้สดอบแห้งด้วยทรายแก้ว วิทยากรโดย คุณวิไลรัตน์ รัตนสถาพร อาทิตย์ที่ 1 มิถุนายน 2546

[- 1 -]

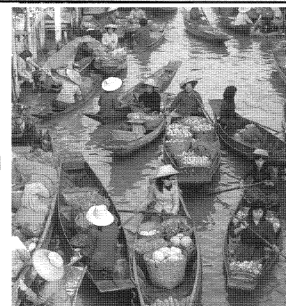
ร่วมสนุกกับงานศิลปะการทำหนังสือในรูปแบบของไดอะรี่ทำมือที่จะสอนวิธีเย็บทั้งแบบปกอ่อน ปกแข็ง และแบบโซว์สันปกพร้อม วิธีทำปกสไตล์เก๋ๆ เรียบง่าย แต่ดูดี วันเสาร์ที่ 14 มิถุนายน 2546

[- 2 -]

7 - 10 ก.ค.นี้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จับมือสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนแสดงผลงานต่างๆ ที่สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน ใกล้เคียงกระทรวงสาธารณสุข นนทบุรี มีบริการประชาชนในการตรวจอัญมณีมีค่าฟรี จัดสวนหิน รับจองที่พักอุทยานแห่งชาติทั่วประเทศ สาธิตฝึกสุนัขเร็วร้อน เลือกซื้อสินค้าไร่ไซเคิล สินค้าฉลาดเขียน ธนาคารขยะ ฯลฯ

[- 3 -]

ชวนคุณมาเรียนรู้เพื่อฝึกบันทึกเรื่องราวด้วยการถ่ายภาพชีวิตของชาวบ้าน จังหวัดสมุทรสงคราม ล่องเรือเก็บภาพความงดงามของวัด โบราณสมัยอยุธยา ริมน้ำสองฝั่งคลอง การทำน้ำตาลมะพร้าว ฟุ้งหิ้งห้อยเรือแสงยามราตรี **พิเศษ!** ชมตลาดน้ำท่าคา ชุมชนโบราณที่ยังสืบสานวิถีชีวิตดั้งเดิม

โดยทุกวันขึ้นและแรม 2, 7 และ 15 ค่ำ จะนัดมาพบปะเพื่อขายและแลกเปลี่ยนผลผลิตจากสวน **ผลงานภาพถ่ายที่ผ่านการพิจารณาจะมีสิทธิ์ได้ตีพิมพ์ลงในนิตยสารเนชั่นแนลจีโอกราฟฟี ฉบับภาษาไทย** เสาร์ - อาทิตย์ที่ 19 - 20 กรกฎาคม และเสาร์ที่ 2 สิงหาคม ค่าสมัครท่านละ 4,900 บาท สมาชิก 4,500 บาท

[- 4 -]

การสร้างสรรค์ศิลปะบนแท่งเทียนเป็นเสน่ห์อย่างหนึ่งที่คุณน่าจะลองทำเป็นงานอดิเรก หรืออนาคต
อยากทำเป็นอาชีพก็ทำได้ กับคุณชาติชาย จงอรุณงามแสง จากบ้านเบญจวรรณ

วันเสาร์ที่ 16 สิงหาคม 2546 (การหล่อเทียนหอม)

อาทิตย์ที่ 17 สิงหาคม 2546 (การติดลวดลายบนแท่งเทียนสวยงาม)

ค่าสมัครท่านละ 3,290 บาท พิเศษ! สำหรับสมาชิก 2,990 บาท

[- 5 -]

เปิดโอกาสให้คุณก้าวสู่การเป็นพิธีกรที่มีคุณภาพ เรียนรู้เทคนิคการเป็นผู้ประกาศ

และฝึกทักษะการพูดที่จะช่วยให้คุณมีความรู้ ความเข้าใจ และมั่นใจ

เมื่อต้องทำหน้าที่ผู้ประกาศในงานต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

โดยวิทยากรที่มากด้วยความสามารถ คุณนิเวศน์ กันไทยราษฎร์

ผู้สอนวิชาพิธีกร นักแสดง นักเขียน – คอลัมนิสต์ นักแต่งเพลง

และนักพัฒนาทรัพยากรมนุษย์พร้อมด้วยวิทยากรอาชีพชื่อดัง วันเสาร์ – อาทิตย์ที่ 23 – 24 สิงหาคม

2546 ค่าสมัครท่านละ 3,290 บาท พิเศษ! สำหรับสมาชิก 2,990 บาท

* สำหรับรายการที่ 1, 2, 4 – 6

* สนใจสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมและสมัครได้ที่

บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)

7/9 – 18 ถนนอรุณอมรินทร์ บางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700

โทรศัพท์ 0-2434-0286 ต่อ 4007, 4015, 4017, โทรสาร 0-2433-8792, 02-434-8699

(จันทร์ – ศุกร์ 8.30 น. – 18.30 น.)

หรือสมัครได้ที่ร้านนายอินทร์ ท่าพระจันทร์ โทร. 0-2225-4271-2

โชคชัย 4 โทร. 0-2933-1417-8 <http://www.amarin.co.th>

ฉบับ ข.

ความลับของพ่อ

วันพ่อกำลังจะเวียนมาถึงอีกรอบ ถึงคิวที่ลูกชายสุดหล่อจะเล่าเรื่องลับสุดประทับใจของ
คุณพ่อ มาฟังกันเลยละ

วงศ์กร ควันธรรม

คุณพ่อชอบทำอาหาร เป็นพ่อครัวหัวป่าประจำบ้าน จริงๆมาจากว่าเขาชอบกินครับ ทุก
5 อย่างที่ขวางหน้า แล้วจะไม่กินธรรมดาเนะ เวลาเคี้ยว เขาจะคิดพิจารณาไปด้วยว่า ไฉนมันอร่อยอย่าง
ไร ใส่อะไรถึงอร่อย

พ่อเป็นคนใจอารี รักสัตว์ และสิ่งที่ทำจนคิดเป็นนิสัยคือ เวลาไปไหนจะชอบสังเกต
อาการปฏิกิริยาประหลาดๆของหมาแมวข้างถนน บางทีขับรถอยู่ จอดบนสะพานเฉยเลย คุณหมากำลังเอา
ตัวไถราวสะพาน อะไรแบบนี้ ประหลาดคดีเหมือนกัน เดี่ยวนี้คิดนิสัยคุณแมวมหากันทั้งบ้าน

10 นอกจากใจอารีแล้วยังมีมนุษย์สัมพันธ์ด้วย รู้จักคนเยอะไปหมด เยอะจนเพื่อนตั้งฉายา
ให้ว่า “วิโรจน์มหาชน” ขนาดตอนไปญี่ปุ่น เดินๆเที่ยวกันอยู่ ยังอุตส่าห์เจอคนรู้จัก

ผมเลยรู้สึกว่ ถ้าวันไหนที่คุณพ่อเขาไม่เจอคนรู้จักนี้ เขาต้องอึดอัดตายแน่ๆ

กรณ์ ณรงค์เดช

ผมเป็นเหมือนลูกหลงครับ เพราะห่างจากพี่ๆค่อนข้างเยอะ คุณพ่อเลยรักจนออกหน้า
15 เป็นพิเศษ มองผมเป็นเด็กตลอดเวลา ถึงเดี๋ยวนี้โตขนาดนี้แล้วก็เถอะ

จริงๆท่านรักและห่วงลูกทุกคนละครับ ห่วงเลยก็ว่าได้ เพราะคนที่มีปัญหาที่สุดเวลา
ลูกๆมีแฟนคือคุณพ่อครับ ไม่ใช่คุณแม่ ท่านละเอียดมาก ใครจะเข้ามาเป็นลูกสะใภ้คนหนึ่งนี่ ท่าน
เลือกแล้วเลือกอีก จะคอยถามตลอดว่า คนนี้ดีหรือเปล่า นิสัยเป็นยังไง ลูกใคร

20 อย่างตอนพี่ชายคนโตมีแฟนหรือกำลังไปจีบใคร ถ้าบังเอิญคุณพ่อไปเห็นผู้หญิงคนนั้น
ออกทีวีหรือลงหนังสือ คุณพ่อจะอ่านทุกอย่างที่เกี่ยวกับเขา จนบางครั้งรู้เยอะกว่าคนจีบเสียอีก

เรื่องขบขัน เรื่อง ลูกจะคบใคร ท่านไม่ว่า แต่ต้องขอคูตัว อย่างตอนที่ผมจะเป็นแฟนกับพี่
ดาว (พอดุทัย บุญยะจินดา) คุณพ่อก็ขอคูตัว ตอนนั้นท่านทำทีแกล้งชวนพวกผมไปรับประทานอาหารข้าว
ที่ร้านพี่ดาว แรกๆเรานึกว่าไปรับประทานอาหารข้าวเฉยๆ ไม่มีอะไร แต่ที่ไหนได้ พอกลับถึงบ้าน คุณพ่อ
บอกออกมาเองเลยว่า คนนี้ใช้ได้ สอบผ่าน คุณแม่ต้องบอกเลยว่า

25 **“ที่บ้านนะมีลูกชายนะ ไม่ใช่ลูกสาว อย่าหวังมากนัก เดี่ยวชายไม่ออก” (หัวเราะ)**

อัมพร สุขารมณ

พ่อเป็นฮีโร่ในดวงใจผมเลย และพ่อนี่แหละที่ทำให้ผมอยากเป็นหมอ แต่แปลกมากที่ผมไม่ค่อยกล้าคุยกับพ่อเท่าไร เพราะเวลาคุยเหมือนต่างคนต่างมีฟอร์ม อย่างผมบอกว่า ผมสอบได้ที่หนึ่งมานะ พ่อก็บอกว่า พ่อก็เคยได้ อย่างเรานะจ้ะ เป็นเสียแบบนี้

30   จริงๆผมอยากคุยกับพ่อนะ อยากอยู่ใกล้ๆ แต่รู้สึกเก๋ๆ เจินๆ ไม่รู้ว่าทำไมเป็นแบบนี้ พ่อมีนิสัยแปลกๆอยู่อย่างหนึ่งที่ผมชอบ คือว่างไม่ได้ ว่างเป็นต้องเรียกย้ายของเกือบทุกวันเลยก็ว่าได้ เหมือนเป็นความสุขทางใจของเขา บางทีวันหนึ่งเรียกย้ายของตั้ง 3 – 4 เที้ยว บางทีของขึ้นเดียว ย้ายกันเป็นสิบๆรอบ แล้วของแต่ละชั้นไม่ใช่บานะ พ่อพ่อสั่งปู่เราต้องยกปี๊บเลย แบบต้องให้ได้ตั้งใจเขา ไม่มีใครกล้าบ่น บางทียกเสร็จมาแอบหัวเราะกันนะครับ ของมันกลับมาที่เดิม
35 พ่อย้ายเสร็จ เราต้องชมเขาด้วยนะ โอ้พ่อ มุมนี้เจ๋งดี ทั้งๆที่รู้แก่ใจนะว่ามันอยู่ที่เดิม ช่วยไม่ได้จริงๆครับ

อย่างไรก็ต้องชม เพราะผมอยากคุยกับเขา อยากอยู่ใกล้ๆเขานี้ครับ

ปราบดา หยุ่น

พ่อเป็นโรคชอบซื้อหนังสือมาก ต้องเรียกว่าเป็นโรคเลย เพราะเขาจะซื้อหนังสืออยู่
40 ตลอด มันเหมือนเป็นความจำเป็นในชีวิตเขา ผมเห็นพ่อเดินเข้าร้านหนังสืออาทิตย์หนึ่งหลายหน และทุกครั้งจะต้องมีหนังสือติดมือกลับบ้านทีละ 3 – 4 เล่ม ซื้อเยอะจนสงสัยว่าเขาพยายามจะทำร้านหนังสือของตัวเองหรือเปล่า แต่แล้วนิสัยนี้ก็ติดมาที่ผมแต่ผมเป็นหนอนหนังสือที่ชอบซื้ออย่างเดียวไม่ชอบไซเท่าไร

พ่อผมเป็นคนที่มีหัวใจสุขภาพร่างกายตัวเองมากกว่าที่คนทั่วไปจะคาดถึง ขนาดผมยัง
45 คิดไม่ถึงเลย คือด้วยความที่พ่อเป็นคนอ่านหนังสือเยอะ เลยรู้เยอะ ดังนั้นถ้าเขาตัดสินใจแล้วว่าทำอย่างนี้หรือกินแบบนี้ดี เขาจะกิน

เวลาจะรับประทานอาหารอะไรที่ เขาระวังมาก กินดีกว่าชีวิตอีกครับ ทุกมื้อจะมีแต่ผักๆ เนื้อสัตว์จะไม่กินเลย ของกินทุกอย่างต้องเป็นอะไรที่สด สะอาด ทำใหม่ๆ ถูกสุขอนามัย และเน้นความ
50 จืด ขนาดขนมคุกกี้นะพ่อยังจืดสนิทเลย มีแม่ผมคนเดียวเท่านั้นที่ทำได้

ยังเรื่องงานด้วยแล้ว ถ้าคนที่บ้านไปวิจารณ์หรือพูดถึงงานที่พ่อทำในทางลบ พ่อจะถอน
ทันที ก่อนข้างเซ็นลิตีฟ ขึ้นน้อยใจครับพ่อผม

จาก “108 คำถาม” โดยสมบัด
แพรวฉบับที่ 575 ปีที่ 23

ฉบับ ค. -- รวมเรื่องสั้นซีไรต์ปี 2524 : ขุนทองเจ้าจะกลับมาเมื่อฟ้าสว่าง

เขาพายเรือเพรียวบางและว่างเปล่า ทวนกระแสน้ำกลับบ้านอย่างไม่เร่งร้อนนัก แม้ดวงตะวันจะคล้อยลับแนวไม้เหนือพุ่มพฤกษ์ริมฝั่ง เขาก็คงพาเรือเล่นบนผิวน้ำไปเรื่อยๆ เล่นตามแรงพายที่อ่อนล้า – ซ้ำเนิบ...

5 แดง โหมเกือบเต็มลำ แต่ได้เงินมาเพียงน้อยนิดนั้น ทำให้หัวใจเขาห่อเหี่ยวนับแต่พายเรือออกจากท่าตลาดแล้ว เสื้อลูกไม้ราคาถูกที่เมียฝากซื้อก็ยังซื้อไม่ได้ ของเด็กเล่นสักชิ้นสำหรับลูกสาว เขาก็รู้สึกเสียดายเงินถ้าจะซื้อ “เอาไว้คราวหน้าหะวะไว้เราปลูกแดงโหมให้มากกว่านี้” เขาต้องบอกเมียอย่างนั้น และไม่วายเห็นใบหน้าอันผิควางของหล่อนเหมือนเช่นเคย ...ระหว่างพายเรือเงียบงันอยู่กลางคลองกว้างโดยลำพัง เรือติดเครื่องลำหนึ่งก็โผล่แว้งค้งข้างหน้าเล่นสวนมาด้วยความเร็ว

10 น้ำในคลองกระเพื่อมแตกซ่านเป็นทางขาวยาวตามเรือเร็วที่เล่นทิ้งลัดหายไประเบียงหลัง เขากำลังคิดเหวี่ยงแหเข้าเลียบฝั่งระลอกน้ำก็พาสวะเข้ามาปะทะหัวเรือจนลอยตัวขึ้นโคลงเคลง

เขารพาย มองจ้องตรงที่กอสวะ... ตึกตาขยาดตัวเล็กๆลอยโคลงน้ำอยู่ตรงนั้น

15 เขาใช้พายเขี่ยสวะให้พ้นไป หยิบตึกตาขม่น้ำขึ้นมา เนื้อตัวดูเขียวซีดทุกส่วนของร่างกายยังไม่มีส่วนใดหักพัง หรือส่อแววนุบสลาย ตึกตาเป็นรูปของเด็กผู้หญิงเปลือยเปล่า พร้มปากแดงแยมยิ้ม ตาค้างลูกตาสีดำอยู่เหมือนเป็นนิจนิรันดร์... เขาจับแขนขาโยกย้ายเล่นไปมาด้วยความพึงใจ ลูกสาวของเราจะไม่เหงาและอับอายเพื่อนอีกต่อไปแล้ว แกกงต้นเต็นที่จะได้มีเพื่อนเล่นใหม่ ไม่เสียเที่ยวเสียทีเดี๋ยวนัก เขาคิดด้วยหัวใจเบิกบาน อยากกลับไปบ้านเร็วขึ้น

เขายังเลาะริมฝั่งคลองไปเรื่อยๆ ความรู้สึกเดี๋ยวดาย ณ ท้องน้ำยามนี้ ยามที่ไม่มีเรือเล่นผ่านเป็นเพื่อนสักลำ และยามที่สายน้ำไหลส่งเสียงระรวยรินคล้ายกับลมหายใจของคนใกล้ความตาย เขานึกถึงความตายพร้อมกับกลิ่นเหม็นเน่าลอยมากระทบจมูก

20 เขาเคยแน่ใจว่าเป็นซากสัตว์ที่ชาวบ้านริมน้ำชอบโยนลงมาเป็นนิจสิน อาจเป็นหมาหรือลูกหมูที่หมดอายุ แต่แล้วก็มีอันให้ชะงักงันเบิกดวงตาค้างนิ่งอยู่กับซากที่ลอยหมกอยู่กับกอสวะอย่างไม่อยากเชื่อ คน!... สพวก!... เขาอุทานในใจด้วยความตกใจสุดขีด ราพายหยุดนิ่งอยู่ด้วยความงงงัน

25 หลังจากที่ได้รวบรวมสติและความกล้าอยู่เป็นนานแล้วนั้นแหละ เขาจึงยื่นพายปิดสวะและเขี่ยศพให้ลอยเข้ามาใกล้ อาศัยแสงเดือนอันก่อนสว่างที่ลอยเร้นหลุดเข้ามาได้ร่มไม้ใหญ่ พินิจดูร่างที่หาชีวิตไม่แล้ว

เหมือนตึกตาที่เขาเพิ่งจะเก็บได้ วัย อายุ ไล่เลี่ยกับลูกของเขา เป็นศพเด็กผู้หญิงเปลือยเปล่า ทุกส่วนของร่างกายยังครบสมบูรณ์ไม่หักพัง ต่างกันที่มองไม่เห็นดวงตาและรอยยิ้ม ทว่าร่างกายเด็กน้อยพองอืดเขียวคล้ำและบวมฉุ

30 เขารู้สึกหดหู่และว่าเหวไน โซกชะตาของมนุษย์... ใครหนอเป็นพ่อแม่ มันน่าเศร้าเสีย

เหลือเกิน แล้วสำหรับโชคชะตาอันโหดร้ายเยี่ยงนี้ เขาจะอย่างไร? จะบอกให้ใครรู้ได้?

เขาเป็นอนหน้าหลบไปแล้วเหลือบกลับมามองอีกทีก็โดยไม่ตั้งใจนักอย่างฉับพลัน ดวงตาเขาเบิกกว้างขึ้นยิ่งกว่าเก่า ที่ข้อมือบวมฉุของเด็กน้อยนั้นผูกโดยรอบด้วยเส้นสายเล็กๆ แสงเดือนอันก่อนสว่างทำให้เลือดในกายเขาฉีดแรง หัวใจพองโตไปหาวันจนทำอะไรไม่ถูก - ทองคำ! เขาร่ำ

35 ร้องในใจและใช้พายเขี่ยศพเข้ามาใกล้ขึ้นอีก

ภาพเสื้อลูกไม้ที่เขาอยู่ตามร้านรวงในตลาดลอยมาให้เมียเขาสวมใส่ และอาจจะได้ผ้าถุงที่สวยงามเหมือนเนื้ออีกสักผืนหนึ่ง เสื้อผ้าชุดใหม่สำหรับเขาและลูกก็อาจจะจับจ่ายซื้อกันได้โดยไม่เสียคายนี่ - จะเสียคายนี่ - ลงทุนลงแรงแค่พายเรือ ซึ่งเขาก็ต้องกระทำอยู่แล้ว

40 ใบหน้าอันเบิกบานของเมียและแววตาอันดีนของลูก แม้เป็นความสุขชั่วเล่น มันก็มีความหมายต่อชีวิต - ชีวิตอันเต็มไปด้วยความแห้งแล้งไม่ผิดทุ่งนาร้างฝน

หว่างแสงเดือนอันวาววามกระทบท้องน้ำในขณะนี้ และท่ามกลางเสียงแมลงกลางคืนสารพัดชนิดร้องระงมอยู่บนฝั่ง เขากลับมหายใจ ใช้มีดบางสำหรับเจาะแตงนั่นกรีดไปตามข้อและนิ้วมือของศพที่บวมจนจวนจะกลบสายสร้อยเส้นนั้นให้จมหายไปกับก้อนเนื้อ เนื้ออยู่ๆก่อนข้างและได้หลุดออกจากกันจนแลเห็นกระดูก ส่งกลิ่นเหม็นกระจายฟุ้งจนเขาต้องสำลักออกมา และกว่า

45 จะรูดสร้อยเส้นเล็กและเบาบางให้มาอยู่ในมือของเขาได้ เขาก็ถึงกับรอกแตก กลิ่นเหม็นของศพดูจะติดมือ ติดมีด และติดอยู่ตามทั่วทุกส่วนของเขา

เขาโค้งคออาเจียนและล้างมือไปด้วย ทุกอย่างไหลไปตามน้ำกับขึ้นเนื้อข้อมือของเด็กน้อย ลอยลับเรื่อยๆเอื่อยไปตามแรงของลำน้ำ รวมทั้งตุ๊กตาที่เขาเพิ่งโยนทิ้งไป เขาเร่งพายเรือกลับบ้านอย่างเรงใจ

จาก รวมเรื่องสั้นซีไรต์ปี 2524 :
ขุนทองเจ้าจะกลับมาเมื่อฟ้าสว่าง
โดย อัครศิริ ธรรมโชติ

ฉบับ ง.

ตำนานบ้านคลองปลายโพงพาง

เมื่อได้รับคำชวนให้ไปพายเรือเล่นในคลองปลายโพงพาง อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม พักบ้านเรือนไทยแบบโฮมสเตย์กับชาวบ้าน สูดกลิ่นอายบรรยากาศบ้านสวนริมคลอง และแอบดูหิ่งห้อยหยอกล้อกันยามค่ำคืน ฉับจึงไม่รีรอ

ระยะห่างประมาณสามสิบกิโลเมตรจากกรุงเทพฯ เราก็มาถึงศูนย์นักท่องเที่ยวที่บ้าน 5 กำนันธวัช บุญพืดได้ไม่ยาก หลังจากสอบถามรายละเอียดและจ่ายเงิน 700 บาทต่อคน สำหรับอาหารสองมื้อ ที่พัก ค่าเรือรับส่งตลอดเวลาสองวันหนึ่งคืนที่อยู่ที่นี่ ซึ่งจะพาไปสัมผัสชีวิตของชาวสวน คูหิ่งห้อย เทียบตลาดน้ำท่าคา อุทยาน ร.2 และอีกหลายแห่งในละแวกนี้ สำหรับใครที่มาเที่ยวแบบไปกลับก็สามารถเหมาเรือเที่ยวได้ในราคาลำละ 300 บาท เรียกได้ว่าเป็นการใช้เวลาช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ที่น่าสนใจไม่น้อยทีเดียว

10 หมู่บ้านปลายโพงพางตั้งอยู่ริมคลองโพงพางใกล้ปากอ่าวไทย ชาวบ้านส่วนใหญ่มีอาชีพทำสวนมะพร้าว เคี้ยวน้ำตาล และใช้ประโยชน์จากผืนป่าชายเลน เมื่อเราพร้อมชาวบ้านก็พานั่งเรือหางยาว ไปบ้านพักซึ่งส่วนใหญ่เป็นเรือนไทยตั้งอยู่ริมคลอง รอบๆบริเวณบ้านมักเป็นสวนส้มโอหรือสวนมะพร้าว

15 ประมาณหกโมงเย็นเรือลำเดิมกลับมารับเพื่อไปทานอาหารที่ศูนย์นักท่องเที่ยว กับข้าวเกือบสิบบอย่างถูกถ้ำเลี้ยงขึ้นบนโต๊ะที่ตั้งอยู่บริเวณท่าหน้า นักท่องเที่ยวทุกคนจะมาทานข้าวที่นั่นทั้งมือเย็นและมือเช้าของอีกวันก่อนหน้า ชาวบ้านพาไปดูการเคี้ยวน้ำตาลมะพร้าวและชมบ้านวิถีเก่า ซึ่งจัดแสดงข้าวของเครื่องใช้สมัยโบราณ หลังจากอิมท้องกันแล้วก็ใช้เวลาไปดูลีลาการกะพริบแสงของหิ่งห้อยบนต้นลำพูริมคลอง

20 วันใหม่เริ่มต้นขึ้นพร้อมกับอากาศยามเช้าเย็นสดชื่นอย่างที่ชีวิตในเมืองหาไม่ได้เลยทีเดียวน ทุกเช้าจะมีพระจากวัดในละแวกนี้พายเรือออกบิณฑบาต นักท่องเที่ยวจะได้ใส่บาตรที่ทำน้ำหน้าบ้านที่พักตอนเช้าตรู่ ซึ่งเจ้าของบ้านจะจัดเตรียมของสำหรับใส่บาตรไว้ให้จากนั้นจึงไปทานมื้อเช้าที่ศูนย์นักท่องเที่ยวและนั่งเรือล่องไปออกแม่น้ำแม่กลองเพื่อเที่ยวชมสถานที่สำคัญหลายแห่ง

25 ระหว่างที่เรือแล่นออกสู่มแม่น้ำแม่กลองจะเห็นว่ายังมีบ้านเรือนไทยแบบโบราณอายุนับร้อยปีให้เห็นอยู่ แต่ก็ไม่มีใครบอกได้ว่ายังคงมีอยู่ไปอีกนานเท่าใด เพราะทุกวันนี้ชาวบ้านเริ่มขายที่ขายบ้านให้คนต่างถิ่นมากขึ้น

ช่วงเวลาเรือแล่นประมาณชั่วโมงก็มาถึงตลาดน้ำท่าคาในเขตอำเภออัมพวา ตลาดน้ำแห่งนี้เป็นที่วิถีชีวิตจริงๆของชาวสวนริมน้ำ วันที่มีตลาดน้ำจะเรียกว่า “ติดตลาด” ตั้งแต่เวลาเจ็ดโมง

เข้าเรื่อยไปจนถึงเที่ยง พ่อค้าแม่ขายจะเริ่มพายเรือออกจากอู่หรือคลองเล็กเข้าสู่คลองท่าคาจำนวนเรือ
จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ โดยเฉพาะช่วงสี่ถึงห้าโมงเช้าในคลองตลาดล้าไปด้วยเรือสินค้าและเรือชาวบ้านที่

30 มาจ่ายตลาด

เรือออกจากคลองท่าคาเข้าสู่แม่น้ำแม่กลองอีกครั้งและแวะเที่ยวอีกหลายแห่งก่อนจะ
กลับไปเก็บข้าวของที่บ้านปลายโพงพาง ทั้ง “วัดบางกุ้ง” วัดสำคัญเก่าแก่สมัยกรุงศรีอยุธยา ความ
วิจิตรของลายรดน้ำปิดทองบนผนังฝาเพ็ชร์ที่ “กุฎีทอง” วัดมุนินทร์กุฎีทอง และพิพิธภัณฑ์พระบาท
สมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย “อุทยาน ร.2” ด้วย

35 แดดขมบ้ายเริ่มคลายความร้อนลงมากแล้ว ตอนที่เรือแล่นเข้าเทียบท่าหน้าศูนย์นักท่องเที่ยว
เที่ยวบ้านปลายโพงพาง ชีวิตแค่สองวันหนึ่งคืนที่ผ่านมาก็เป็นความจริงที่เรียกรอยยิ้มได้เสมอเมื่อ
หวนนึกถึง